

Antonia Pavlic
7019 - 60th Lane
Ridgewood
Brooklyn, N.Y. 11227
7-8-0
SPIRIT JAGS ONLY
FOREIGN 11227

Nov sunek v Kambodžo

Včeraj so enote 4. ameriške in 22. južnovietnamske divizije udarile preko meje v Kambodžo uničiti rdeča oporšča nasproti Pleiku.

SAIGON, J. Viet. — Ko potekala oba prva vdora preko meje v Kambodžo po načrtu, so večeraj enote 4. ameriške pehotne in 22. južnovietnamske pehotne divizije udarile preko meje v Kambodžo nasproti mesta Pleiku v Osrednjem višavju kakih 220 milj severno od Saigona, da uničijo tamkajšnja rdeča oporišča in zatočišča. To je tretji nastop proti glavnim rdečim oporiščem v Kambodži.

Skupno navajajo pet glavnih področij rdečih v Kambodži. Eno dalje na jugu od "Papiginega kljuna", dve pa severno od "Trnka". Zavezniške sile so najprej nastopile proti "Papigine-mu kljunu" pretekli ponedeljek, sledil je ameriško-vietnamski nastop proti "Trnku" v četrtek, včeraj pa nastop proti oporiščem za napade proti Osrednjemu višavju. Trdijo, da so v pripravi tudi napadi na preostali dve področji in morda celo tudi na ona v vzhodnem delu Laos, kjer so rdeči koncem tedna zasedli mesto Attopeu, od koder vodijo glavna pota v Kambodžo iz Laos.

Južnovietnamske čete, kakih 15.000 mož, uspešno čistijo področje "Papiginega kljuna". Zajemale so velike količine orožja in hrane, pa le malo rdečih bojevnikov. Ti so se pravočasno umaknili dalje v notranjost Kambodže. Tudi nastop proti "Trnku" poteka po načrtu, včeraj je prišlo do prvega trčenja rdečega odpora na robu mesta Mimot, ki pa so ga ameriški tanki naglo zlomili. Na tem področju je bilo na nekem kraju odkritih preko 500 stavb, ki naj bi predstavljale del glavnega rdečega stana za vojskovanje v Južnem Vietnamu.

Šejkovina Bahrein že išče novega varuha

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Šejkovina Bahrein obstaja iz 30 malih otokov v Perzijskem zalivu, toda samo 3 otoki so obljubljeni. Državica je tehnično neodvisna, toda pod angleškim varstvom. Varstva bo prihodnje leto konec, zato Bahrein išče novega varuha. Rada bi ostala neodvisna pod varstvom ZN. Zato je že sedaj naslovlila na ZN primerno prošnjo, s to se sedaj peča Varnostni svet ZN. Glavni tajnik ZN mu je v ta namen pripravil posebno poročilo, ki se ga članice ZN dobile v pretres.

Za problem se najbolj zanima Iran, kajti otoki so bili nekdanj pod iransko oblastjo in Iran se svojim nekdanjim pravicam ni nikoli odpovedal. Zelo se zanima za usodo otokov tudi Sovjetska zveza, ni pa še stavila svoje-ga predloga, kakšna naj bo usoda Bahreina. Seveda hoče imeti pri obravnavanju vprašanja svoj besedo tudi Anglija.

CLOUDY

Vremenski prerok pravi:

Večinoma jasno in hladno. Najvišja temperatura 55.

Novi grobovi

Stefania Tomazic
Na svojem domu na 19671 Monterey Avenue je umrla v ponedeljek 63 let stara Stefania Tomazic, rojena Stegu v Premu pri Postojni, od koder je prišla v ZDA 1. 1929, žena Antona, mati Williama A., 6-krat stara mati, sestra Ivanke Valencic (Toledo, O.). Enega brata in eno sestro je zapustila v Jugoslaviji. Bila je članica ADZ št. 8 in Progres. Slovenk kr. št. 1. Pogreb bo jutri, v četrtek, ob 1.30 popoldne iz Želetovega pogrebne-ga zavoda na E. 152 St. na Lakeview pokopališče.

Caroline Pluth
V terek zjutraj je nenadoma doma umrla Caroline Pluth z 11214 Euclid Ave., stara 86 let, rojena v Novem mestu, od koder je prišla pred 70 leti. Umrla je v družini so mož Louis in sin Joseph, zapušča sinove Louisa M., Franka, Anthonyja, Alberta, hčeri Mary Pluth in Molly Amos, vnuke in pravnukinje. Bila je članica Društva Geo. Washington št. 180 ABZ in Društva st. 442 SNPJ. Pogreb bo jutri ob 11. uri iz Zakraskovnega pogrebne-ga zavoda na pokopališče Kalvarija. Truplo bo položeno na mrtvaški oder danes popoldne ob dveh.

Barbara Rodela
Včeraj je umrla v St. Vincent Charity bolnišnici 81 let stara Barbara Rodela, roj. Barkovich v Brezji vasi, fara Velika dolina na Dolenjskem, od koder je prišla v ZDA pred 60 leti. Preje je živela v Newburghu na Reno Ave., zadnja leta pa pri sinu Andrewu na 372 E. 307 St. Mož Andrej ji je umrl 1. 1960, zapuštala pa je hčeri Jean Sallee in Alice Ourednik, sina Andrewa, vnuke in pravnuke. Sin Michael je umrl v Clevelandu zapušča sestro Magdaleno Volcansek, v starem kraju pa sestro Ano Prisel in druge sorodnike. Pokojna je bila članica ADZ št. 10 in Kluba slov. upokojencev. Pogreb bo iz Ferfolia pogreb. zavoda na Union Avenue v petek ob 8.30, v cerkev sv. Lovrenca ob 9., nato na Kalvarijo.

Svinčniki najnatančnejši izdelek?

NEW YORK, N.Y. — Navadni svinčniki spadajo med najnatančnejše izdelke. Vrtna za svinčnikovo jedro mora biti namreč natančna do 0.005 palca.

Stiki med Washingtonom in Moskvo še niso preveč zrahljani

CLEVELAND, O. — Seveda je dokazov za to stališče treba primesti tudi nekaj optimizma, ker nam niso znane vse okolnosti, ki vplivajo na trenutno stanje odnosov med ZDA in Sovjetsko zvezo. Vendar drži tole:

Ni nikjer nobenih znakov na nobeni strani, ki bi kazali na željo, da se dunajska pogajanja o omejitvi jedrskega in raketnega orožja — SALT ukinejo ali vsaj pretrgajo. So trenutno to najvažnejša pogajanja med obema jedrskima veselilama. Upajmo, da ne bodo prekinjena, ne smemo se pa ustrašiti, ako bodo za nekaj časa zelo hladna in morda celo podobna dosedanjim pariškim. Sicer smo na to možnost že opozorili ob začetku pogajanj v Helsinkih. Omenili smo, da bodo poga-

Nixon ukazal preiskavo

Predsednik je naročil pravosodnemu taništvu, naj izvede podrobno preiskavo o dogodkih v Kentu.

KENT, O. — Ko je mesto in vsa dežela zaprepaščena zaradi žaloigre na univerzitetnih tleh v ponedeljek, se oblasti trudijo, da bi dognale, kako je do nje prišlo. Kdo je prvi streljal, na čigavo povelje in pod kakšnimi okoliščinami. Predsednik R. M. Nixon je naročil pravosodnemu taništvu, naj preišče celotno ozadje izgrediv na univerzi v Kentu, njihov potek od petka dalje in vse podrobnosti spopadov med demonstranti in Narodno gardo v ponedeljek.

Predsednik univerze Robert I. White je ves zaprepaščen nad dogodki včeraj dejal: Vse, kar morem reči, je, da ne vemo resničnih dejstev o dogodku. Krožili so glasovi o streljih iz zasede, ki pa niso potrjeni.

Vprašanje je, kdo je prvi streljal, ko je bila skupina Narodne garde obdana od treh strani od sovražno in bojevito razpoložnih demonstrantov pod točo opeke in kamenja. Brig. gen. Robert Canterbury, ki je poveljeval Narodni gardi, je dejal, da je slišal en sam strel, predno je začela streljati Narodna garda. Nihče ne ve, kdo je dal ukaz za streljanje, če ga je sploh kdo dal. V demonstrante je bilo izstreljenih kakih 60 krogel. Štiri so zadele smrtno, 10 jih je le ranilo.

Gen. R. Canterbury trdi, da so bili narodni gardisti izzivani in napadani preko vse sprejemljive mere. "Bili so pod ploho kamenja. Bili so v nevarnosti, da jih pobijejo... bali so se se za svoje življenje... Mi smo poskusili vse možne načine, da bi demonstracije končali..."

General je izjavil, da imajo posamezni vojaki "pravico braniti svoje življenje".

Razne izjave kažejo precej očitno, da so bili vmešani v demonstracije in izgrede komunisti in skrajno krilo študentov za demokratično družbo "Vremennar".

Da bi ostali doma

Kdor hoče, da bodo sedanjim mladoletniki (najstniki) ostajali doma, mora gledati, da je dom res prijeten, pa — izpustiti tudi gumbe na avtomobilu.

Brežnjev in Kosygin v Pragi svečano sprejeta

PRAGA, ČSR. — Predsednik vlade ZSSR Aleksej Kosygin in glavni tajnik Komunistične partije ZSSR Leonid Brežnjev sta bila tu sprejeta z vsemi slovesnostmi, ko sta prišla za 4 dni na uradni obisk slavit novo zavezniško in prijateljsko pogodbo med ČSR in ZSSR.

Na letališču je Rusa pričakalo kakih tisoč ljudi z zastavami, glavni tajnik Komunistične partije G. Husak in predsednik vlade L. Strougal pa sta se z ruskima gostoma po stari navadi po trikrat objela in poljubila.

Obisk obeh ruskih vodnikov, prvi od leta 1968, ko so ruske čete zasedle ČSR in končale Dubčkov "praško pomlad", naj bi bil dokaz, da so se razmere že umirile in ustalile. Na zunaj morda tako izgleda, toda Čehi in Slovaki Rusom njihovega nastopa v avgustu 1968 ne bodo kmalu pozabili, pa naj jih obiskuje kdorkoli in kolikokrat hoče.

Zadnji poskus prevratala na Haitiju pred koncem

MIAMI, Fla. — Zadnjega poskusa prevrata proti diktatorju Duvalierju se je udeležilo 27 oficirjev in 92 mornarjev. Upor je trajal dva dni, uporniki so pa mislili, da nimajo drugega izhoda kot poskus upora. Duvalier je namreč nekaj časa pred uporom zaslutil, da se nekaj pripravljaja. Je takoj začel "čistiti" med oficirji, vojniki in civilisti.

Ker so izginile vse sledi za organizacijo upora, je preiskave ustavil. Oficirji in vojniki mu niso zaupali, zato so se odločili za upor, čeprav niso bili zadosti pripravljeni. To je bil glavni razlog, zakaj so samo dva dni streljali s treh oboroženih obkružnih čolnov na Port-au-Prince, pri tem pa niso njihove grante napravile prave škode.

Uporniki so tretji dan odpluli v ameriško vojno luko Guantanamo na Kubi. Od tam so jih poslali ni Portorico, od koder so bili prepeljani z letalom v Miami, kjer so prosili za azil in ga tudi dobili. Vse tri obrežne čolne bo pa naša mornarica vrnila Duvalierju, kakor hitro bodo strokovnjaki ugotovili, da se med potjo v Haiti čolni ne bodo potopili. Med uporniki se je le eden skesal in se vrnil domov.

— Kalifornija je prva med državami v reji puranov.

TAFT IN METZENBAUM?

Volivni izidi še niso dokončni, zato tudi zmage še niso popolnoma gotove. Kljub vsemu izgleda, da si bosta jeseni stala nasproti v boju za zvezni senat demokrat Metzenbaum in republikanec Taft. Metzenbaum je objavil svojo zmago, Taft pa še previdno čaka zadnjih volivnih izidov v svojem boju z guv. Rhodesom. — Guvernerska kandidata v Ohio sta Gilligan za demokrate, Cloud za republikance. — M. A. Feighan je podlegel Stantonu.

CLEVELAND, O. — Volivni izidi so prihajali počasi, četudi udeležba pri volitvah ni bila tolikšna, kot so pričakovali. Volivni boj za guvernerska kandidata je bil kmalu odločen. Demokrat John J. Gilligan je od vsega početka vodil in tudi prepricavalno zmagal nad svojima tekmečema R. Sweeneyjem in M. McElroyjem. Na republikanski strani je vodil ves čas in zmagal Roger Cloud, sedanji državni avditor. Hud je bil boj za senatorska kandidata v obeh strankah. Danes zjutraj ob sedmih je vse kazalo, da je zmagal pri demokratskih volitvah Metzenbaum nad Glennom, četudi dokončnega izida volitev še ni bilo, pri republikanskih pa R. Taft nad J. Rhodesom, pa naj je bil ob tej uri Rhodes v številkah se vedno nekaj pred svojim tekmečem.

Od kongresnih volitev je bil najzanimivejši boj v 20. volivnem okrožju, kjer je proti M. A. Feighanu nastopil mladi James Stanton, predsednik mestnega odbora v Clevelandu. Stanton je odločno zmagal in je gotov, da bo prišel v Kongres, če bo le živ in zdrav. V 20. okrožju imajo namreč demokrati tako premoč, da republikanski kandidat ne more niti upati na zmago. V ostalih kongresnih okrožjih okraja Cuyahoga ni bilo nobenega iznenadenja. Dosedanji kongresniki bodo ponovno kandidirali. C. Vanik bo imel v novembru za nasprotnika A. Finka v 22. volivnem okrožju, Louis Stokes se bo boril z republikancem B. Mackom v 21. volivnem okrožju, republikanec W. E. Minshall pa bo branil svoje mesto v 23. volivnem okrožju proti demokratu R. M. Mottlu.

Hud je bil boj za okrajnega komisarja. Frank M. Gorman se je komaj otepel svojega demokratskega tekmeča Leo A. Jacksona. Predlog za obnovo davčne naklade za socialno skrbstvo je dobil večino, med tem ko ta še ni bila čisto gotova za predlog

Brežnjev rine na prvo mesto

MOSKVA, ZSSR. — Leonid Brežnjev so do letos smatrali le kot prvega med enakimi. Sedaj ga njegovi obojevalci hočejo pomakniti višje. Zadnje mesec so njegove besede v javnosti zmeraj bolj vpoštevane v časo pisju, radiu in na televiziji. Sedaj je stopil za stopnjo višje. Vo dilna sovjetska založba bo namreč objavila v dveh zvezkih vse njegove važne govore, kar jih je imel od 1. 1964 naprej.

Letnica ni izbrana na slepo srečo. Takrat je Brežnjev postal prvi tajnik politbiroja, obener je pa v tiskani besedi izginila vsaka sled za bivšim prvim tajnikom Hruščevim.

Sen. E. Muskie glavni demokratski govornik

WASHINGTON, D.C. — Demokratski senator Edmund Muskie iz države Maine je trenutno najbolj priljubljeni in najbolj zahtevani govornik na demokratskih prireditvah, večerjah in zborovanjih. Pretekli mesec je govoril na raznih krajih v 12 državah. Po magala je doslej letos zbrati že milijon dolarjev za volivni sklačaj za demokratske kandidate za zvezni senat.

Zadnje vesti

PARIZ, Fr. — Rdeči so na danes prestavljeni sestanek konferenca za končanje vojskovanja v Vietnamu bojkotirali in namestno njega sklicali tiskovno konferenco, kjer so napadali Nixonov poseg v Kambodžo. Izjavili so vendar, da se bodo sestanka napovedanega za prihodnji teden udeležili. Sestanek je bil prestavljen, ker je jutri v Franciji javni praznik Vnebohoda. SAIGON, J. Viet. — Ameriške čete so danes zjutraj ob zori prešle mejo v Kambodžo in na treh novih krajih. Rdeči so napadli ameriško oporišče južno od Demilitarizirane cone z raketami in minami ter prešli v napade na raznih drugih krajih. Skupno je bilo v teh napadih 40 Amerikancev mrtvih, večje število pa ranjenih. MONTGOMERY, Ala. — Bivši guv. G. Wallace je sicer dobil nekaj več glasov kot njegov glavni tekmeč Brewster, pa vendar ni dobil večine, tako se bosta oba še enkrat pomerila. ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Glavni tajnik ZN U Tant je včeraj pozval k sklicanju konferenca za končanje vojne v Indokini. Ne kaže, da bi njegove poziv uspel.

Iz Clevelanda in okolice

Iz bolnišnice — Mrs. Jennie Jagodnik, 20750 Tracy Avenue, se je vrnila iz bolnišnice in se zahvaljuje za obiske, kartice in darila.

V bolnišnici — Mrs. Mary Zupancic, 22961 Dawn Dr., Euclid, Ohio, je v Huron Rd. bolnišnici, soba št. 36. Obiski so dovoljeni.

Zapovedan praznik — Jutri, v četrtek, 7. maja, je praznik Vnebohoda Gospodovega, za katoličane zapovedan praznik. Obvezne sv. maše se aho udeležijo že nocoj!

Popravek — Pok. Jennie Sosic, o katere smrti smo poročali v ponedeljek je bila članica ADZ št. 23 in ne 22., kot nam je bilo narobe prvič sporočeno.

Pogreb — Pogreb umrle Helen L. Hocevar bo v petek ob 8.15 iz Grdinovega pogrebne-ga zavoda na E. 32 St., v cerkev sv. Petra ob 9.

Vera je temelj Zahoda

CLEVELAND, O. — Prof. Barry Ulanov z Barnard College je v okviru Newmanovega dne v hotelu Statler govoril o nujnosti verske obnove zahodnega človeka, ker so vse vrednote zahodnega človeka zvezane z vero... z razumevanjem človekovih zmožnosti in njegove vrednosti," je dejal Ulanov.

Sovraštvo in nasilje, ki naraščata v zahodnem svetu, sta produkt velikega neuspeha v nas samih o tem, kaj smo in kdo smo. V nas je praznota, kot v "zombijih" filma, je razlagal profesor duhovno stanje človeka v zahodnem svetu današnjih dni.

Vsa zahodna kultura, vse njene vrednote imajo svoj izvor v krščanski veri in njenih nazorih. Na teh nazorih je v bistvu organizirana vsa zahodna družba, njen pravni red. Moderni človek se je obrnil od vere in sedaj išče svoj smisel izven nje na svoj lasten način. Profesor B. Ulanov vidi to iskanje v raznih skupinah hippijev in drugih uživalcev mamil, v vseh mladih, ki zavračajo "obstoječe" in iščejo novo, pa se pri tem često zatekajo k nasiljem vseh vrst.

Jugoslavija hoče iskati ob istrski obali nafto

ZAGREB, SRH. — Hrvaško podjetje INA se je končno odločilo, da začne letos poleti preiskavati morskno dno ob istrski obali, ali je tam kaj nafte. Zanesljivih znakov ni, pa se optimisti ne dajo prepričati, da bi bil poskus iskanja preveč tvegan. Za poskus vlada veliko zanimanje med vsemi "naftaši" po vsem svetu. Vendar Jugoslavija ne misli zaenkrat pritegniti tuje-ga kapitala. Zagovorniki turizma niso ravno preveč navdušeni za načrte, ker se bojijo, da bo tudi od posrečenega poskusa jugoslovanski turizem imel verjetno precejšnjo škodo.

Kurja slepota

CLEVELAND, O. — Vitamin A ima vpliv na sposobnost vida za gledanje ponoči. Pomanjkanje tega vitamina naj bi bil vzrok takozvani kurji slepoti, ko človek po nastopu mraka komaj kaj vidi.

NAROCNINA:

Združene države:
 \$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 meseca
 Kanado in dežele izven Združenih držav:
 \$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 meseca
 Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
 \$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months
 Canada and Foreign Countries:
 \$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months
 Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

Federacija in unije

Javne uprave morajo v modernih državah stalno prevzemati naloge, ki jih spravlja v kočljive položaje. Njihova glavna naloga ostane še zmeraj nespremenjena; skrbeti morajo za mir, red, zakonitost in varnost državljanov na znotraj in zunaj. Tem nalogam se pridružujejo zmeraj nove, ki jih prejšnja stoletja niso poznala. Javne uprave postajajo lastnice velikih podjetij. Morajo se torej pečati ne samo z gospodarskimi, ampak tudi s socialnimi skrbmi.

To jih nehoti in nevede spravlja v sledeči precep:

Da lahko izvršujejo svojo glavno nalogo, skrb za red, mir, zakonitost in varnost, morajo imeti monopol na oblasti. Brez tega in takega monopola ne bi mogle izvrševati svojih obveznosti. Ne moremo si na primer misliti, da bi moglo obstajati v svobodni državi več med seboj neodvisnih policijskih uprav, več sodnih sistemov, ki bi se jih stranke lahko posluževale po mili volji, več obojženih sil, ki bi vsaka med njimi imela svojega neodvisnega gospodarja. Vse to bi vodilo v kaos, anarhijo.

Na drugi strani nastopajo javne uprave kot podjetniki, kadar vodijo gospodarske organizacije. Kot podjetniki so tudi delodajalci, se morajo torej obnašati — vsaj v svobodnem gospodarstvu — kakor zasebni podjetniki. Gledati morajo na interese podjetij, ki jih vodijo, potem šele na vse druge interese, ki se pokažejo pri poslovanju. Tako pride do tega, da morajo javne uprave večkrat dajati same sebi predpise, kako naj postopajo. S takimi predpisi uslužbenci niso zadovoljni. Tako pride do trenj; uslužbenci na eni strani, delodajalci na drugi.

Na strani uslužbencev praviloma ne prihaja do navzkrižja med njimi. Ako pride, se da iskati in najti kompromis. Drugačen je položaj na strani javnih uprav. So istočasno oblast in delodajalci. Ako hočejo nastopati kot oblast, morajo drugače ravnati kot takrat, kadar bi bile le obremenjene z delodajalskimi oziri in interesi. Njihova taktika je okornejša kot taktika zastopnikov uslužbencev. To vidimo vsak dan. Javne uprave niso tako prožne v svoji pristojnosti kot organizacije uslužbencev. Iz zagate si pomagajo s tem, da priznavajo uslužbenec manj pravic kot zasebni podjetniki. Ta možnost hitro izginja, uslužbenci stremijo namreč sistematično do pravice do popolne ravnopravnosti.

Javne uprave so sedaj na slabšem še v drugem pogledu. Uslužbenci so obenem tudi volivci, navadno s precejšnjo mero smisla za solidarnost. Preje so se borili za ravnopravnost le uslužbenci napram javnim upravam. Sedaj morajo javne uprave gledati, da ohranijo svojo ravnopravnost tudi na voličih, to se pravi, gledati morajo, da uslužbenci kot volivci ne vplivajo preko mere na značaj njihovega uradnega poslovanja. Treba je priznati, da tega svojega cilja ne dosegajo zmeraj. Javne uprave le prerade vidijo v uslužbencih na prvem mestu volivce in se jim hočejo prikupiti. Tisti, ki znajo brati zakone, hitro opazijo, kjer so zakonska besedila prirojena interesom javnih uslužbencev.

Javni uslužbenci so tako postali ne samo strokovna sila, ki drži javno upravo na nogah, so postali tudi politična sila, ki morajo voditelji javnih uprav zmeraj bolj računati z njo. Še zmeraj velja na primer Trumanovo priznanje, da je šele v Beli hiši spoznal in čutil, kako malo pomeni v federalni upravi.

Javne uprave zgublajo napram uslužbencem bitko še na drugem področju: zmeraj bolj se uveljavlja načelo, da imajo javni uslužbenci pravico do unij. Glavni namen unij je pa, da svojim članom pridobivajo vedno več novih pravic, ne samo glede dohodkov, ampak tudi na polju obrobni koristi. Delodajalci unij so namreč javne uprave, ki imajo več ali manj značaj javnih monopolov. Tam se zmeraj da kaj več iztisniti. Unija policajev ima na primer posla s policijsko upravo, ki ima monopol na določenem ozemlju, ne more torej menjati poslodavca. Zato tudi policijska uprava ne more iti, recimo, na borzo dela in tam nabrati nov kader policajev. Že na prvi pogled se vidi, da so v sporih unije v močnejšem položaju, ker je javna uprava od njih odvisna. Načelo ravnovesja je torej načeto na občutljivi točki.

Pa to še ni vse. Zadnje čase se v javnih upravah pojavlja želja, da se znebijo nekaterih javnih služb. Rade bi del svojih pristojnosti zaupale "avtonomnim javnim službam". Javni uslužbenci ne bi bili več odvisni od javnih uprav, ampak od avtonomnih javnih institucij. Tu se lahko zgodi, da so dosedanja javni uslužbenci že organizirani v unijah in da hočejo svoje unijske pravice prenesti tudi v avtonomne javne organe. Novorojeni avtonomni javni organi se tako znajdejo že v začetku svojega poslovanja obremenjeni z obvezami, ki jih ne cenijo kot koristne za avtonomno poslovanje.

Zadnji tak primer v večjem obsegu bomo doživeli pri preobrazbi poštne uprave v avtonomno "poštno službo". Poštarji bodo prinesli s seboj obrobne koristi, ki se bodo končno izrazile v višjih poštnih tarifah. Podobna bodočnost nas čaka tudi pri drugih preobrazbah javnih organov v avtonomne javne uprave.

Tako bodo uslužbenci v avtonomnih javnih službah prišli do trojnih koristi: varoval jih bo sistem "Civil Service Commission", varoval jih bo sistem senjoritete, ostale jim bodo nedotaknjene pravice iz socialnega zavarovanja, povrh pa še vse dobrote, zvezane z njihovo unijo. Po tej poti bodo postali unionizirani uradniki avtonomnih javnih organov politična sila, ki je nihče ne bo mogel zlomiti.

Vse to bo moral obravnavati naš Kongres, ko bo imel pred seboj predlog federacije, naj sedanjo federalno poštno upravo spremeni v "avtonomno poštno službo". Njegovo stališče bo izredno važno, kajti služilo bo kot vzorec za podobne slučaje v bodočnosti.

BESEDA IZ NARODA

Za praznik mater

N'mav čriez izaro,
 n'mav čriez gmajnico,
 kjer je dragi dom
 z mojo zibeljo...

CLEVELAND, O. — Upokoje-ni župnik Jurij Trunk spada danes med najbolj znane Slovence v Ameriki. Jeseni, 1. septembra, bo — če je tako božja volja — dopolnil sto let.

Ko sem v teh dneh mislil, kaj bi posebej še napisal za naš letošnji slovenski materinski praznik, sem se spomnil nanj in na njegovo mater. Tega sem se spomnil v prvi vrsti zaradi tega, ker soppada letošnja Trunkova življenska stoletnica s polstoletnico koroškega plebiscita, tega tako žalostnega dne v zgodovini našega naroda. Deseti oktober 1920 spada namreč tudi med najbolj črne dneve v Trunkovem osebnem življenju. Toda o tem zadnjem morda kdaj drugič kaj več.

Tokrat me je zanimalo zlasti to, kaj je bil Trunk napisal o svoji materi. Kot je znano, Trunk rad piše. V svojem dolgem življenju je bil gotovo napisal toliko, kot še noben drugi ameriški Slovenec. Omenim naj samo njegovo veliko delo "Amerika in Amerikanci", ki je izšlo 1912. leta v Celovcu in katero je še danes največja zakladnica naše slovenske ameriške preteklosti.

Kljub svojim dopolnjenim 99 letom Trunk še vedno piše. Ni tedna, da ne bi brali v Amerikanskem Slovencu njegovo "Pisano polje", to je tisto zanj tako tipično ne samo po slogu marveč tudi po vsebini in duhu značilno pisanje.

V svojem pisanju se Trunk večkrat spomni svojega domačega kraja in slovenske Koroške še prav posebej pa tudi svoje matere. Za današnje priložnost bi tukaj rad ponovil, kar nam je bil napisal o njej v svojih "Spominih", ki so izšli pred dvajsetimi leti pri Družbi sv. Mohorja v Celju. Zelo je zanimivo. Med drugim vsebuje tudi dragocen zgodovinski podatek o postanku pesmi "Gor čez izaro", o kateri smem reči, da je po prvi svetovni vojski postala prava pravcata zdomska pesem, najprej prvenstveno tistih rojakov, ki so morali po 20. okt. 1920 zapustiti svojo rodno Koroško, danes pa je to najbolj do srca segajoča vseslovenska pesem slovenskih ljudi, raztresenih širrom prav po vseh zemskih celinah.

S tem-le spominskim utrinkom začenja Trunk prvo poglavje svojih Spominov: "Pravijo, da je mesto San Francisco v Kaliforniji najlepše mesto na svetu. Tu živim zdaj in ma lo pomagam župniku Vitalu Vodušku pri pastirovanju slovenskih ovčic. Kako sem prišel sem, sam ne vem. Zgodilo se je."

"Pogosto pride kdo, da si ogleda mesto ob Zlatih vratih, in je gostoljubnega župnika gost. Zberemo se v prijetnem krogu. Gramofon se oglaš in Zinka Milanova zapoje:

N'mav čriez izaro,

n'mav čriez gmajnico,
 kjer je dragi dom
 z mojo zibeljo...

Dro. To so Bače na Koroškem, moj rojstni kraj. Moja mamica je kot mlada deklica prva pela to zdaj svetovno znano pesem, ki jo je zložil in uglasbil Bačan župnik Franc Treiber in je postala narodna."

Zgornje je gotovo vredno, da je zapisano kot neke vrste povabilo na letošnje nedeljsko praznovanje Dneva slovenskih mater, katerega nam pripravljata naši dve clevelandski slovenski šoli. Rokaji, sprejmite ga prosim kot tako ter se gotovo udeležite v kar se da velikem številu ali prireditve pri Sv. Vidu v veliki dvorani župnijskega avditorija ali pa prireditve pri Mariji Vnebozveti v tamkajšnji šolski dvorani. Obe proslavi sta ob treh popoldne.

Janez Sever

Misijonska srečanja in pomenki

PRINCETON, N. J. — Vsako misijonsko pismo me nehoti spominja na misel pesnika Medveda: "Življenje je bitev, selitev, ločitev." V življenjski borbi misijonar gradi boljši svet domačega ljudstva. Biti mora vedno pripravljen na prestavitve in ločitev mu mora postati nekaj razumljivega. S pesnikom Tagorejem se skuša prepričati: "Če je slovo od tega sveta prav tako resnica kakor ljubezen do njega, mora biti smisel v srečanju in odhajanju življenja."

Usmiljenka Jožefa Zupančič je bila več let v Maiko in vodila zavod za dekleta, uradnice, uslužbena v najrazličnejših področjih čez dan. Nedavno je ta zavod v celoti pogorel in v hipu je sestra izgubila svoje prelepo delo. Dekleta so si morala poiskati stanovanje v mestu in mnoge so odšle žalostne, saj so imele v sestri materinsko skrb in marsikatera je postala tudi katoličanka. Na Veliki petek je bila sestra Jožefa prestavljena v Osako. V zahvali za zadnji dar MZA 19. aprila piše: "S 1. majem bomo tukaj odprle novo državno bolnišnico za polio žrtve. Je zelo mnogo dela in hitimo, da bo za 1. maj vsaj nekoliko v redu. Imamo malo kapelico, v kateri smo imeli prvo sv. mašo 17. aprila. Sedaj imamo Jezusa v presveti evharistiji z nami in se čutimo močne za novo delovanje. Naše slovenske sestre so stale še v Maiko, kjer delujejo po svojih močeh." Misli na sestri Louise Kardinar in Katarino Jančar. Vse tri so delovale pred leti na Kitajskem.

Blagajničarki MZA Mrs. Anici Tusharjevi iz Gilberta piše istočasno med drugim: "Tu na Japonskem sedaj vse drvi na EXPO 1970, ki je izredno zanimiva in moderna. Ves svet je pričujoč razen Jugoslavije. Bolgarija ima zelo zanimiv paviljon in obenem razstavo z religioznimi predmeti, med katerimi sem videla tudi veliko ikono (nabožno sliko v vzhodnem bogočastju) sv. Cirila in Metoda

ter Marije, Matere božje. Tudi Rusija ima vsemogoče rakete in umetnost. Lepo in sodobno, Svetniki in svetnice so tudi v ruskem paviljonu. Vas priručno povabim, da si pridete vse to ogledat in obenem nas vse enkrat obiskat."

Misijonski krožek žena v Gilbertu, Minnesota, je poslal za božič 50 dolarjev štirim v pomoč: sestri Kardinar na Japonsko in sestri Mrhar na Madagaskar po 10 dolarjev; sestri Lesjakovi v Južno Afriko in sestri Miklavčič na Formozo pa po 15 dolarjev.

Torontski misijonski krožek je razposlal malo prej celo vrsto čekov raznim našim pionirjem, ki drug za drugim to hvaležno v pismih omenjajo.

Clevelandska misijonska skupnost je v okvirju MZA na Cvetno nedeljo pripravila misijonsko kosilo, ki je prineslo 617 dolarjev čiste pomoči za vse slovenske misijonarje in misijonarke. Vsak bo dobil iz te vsote enak delež. Rudiju Knezu in gospej Anici, dolgoletnim poverjenikom Katoliških misijonov v Clevelandu, vsem to kosilo pripravljajočim in vsem sodelujočim bo Božji Misijonar sam najboljši plačnik. Glavna kuharica od Oltarnega društva Mrs. Mary Otoničar je bila srečna, da je prireditve uspela, "saj je bilo za dobro stvar in bomo drugič še boljše napravili. Bo treba pohiteti, ker je zame že 11.30 življenja, a veste, se ne počutim tako stara, kot sem." Gostoljubna fara sv. Vida je proti običajni odškodnini za dvorano zbrala ob tej priložnosti menda večino slovenskih misijonskih prijateljev. Po 550 pripravljenih kosilih je bil za spremembo "misijonski Cleveland", kar v božjih očeh pomeni mnogo več kot katerekoli prireditve, ki sicer razveseljujejo in razvedrijo. A svet zaradi njih ni veliko spremenjen.

Požar, polio, prireditve, pomenki v tem članku o lestvici vrednot, ki dajejo našemu življenju najgloblji smisel. Globoko zahvalo Bogu za vse, kar smo, kar bi radi postali, kar upamo nekoč biti — vsi večno v Njem.

Rev. K. Wolbang

ŠEPET POD TURNOM

Piše rojak iz prestolnice.

WASHINGTON, D.C. — Moj nedavni obisk v Clevelandu je rodil bogate sadove. Sadove, ki jih pravzaprav nisem nikdar pričakoval. Milim rojakom se ni sanjalo, kaj smo skuhalni na seji, ki smo jo imeli v stranski dvorani četrtega nadstropja v Slov. narodnem domu ob istem času, ki je nabito polna dvorana divje poskale Kresovcem na odru. Kres jo dobro kreše in mu gre vsa pohvala za požrtvovalno delo. Je tudi dober zgled tistim društvom, ki zadnje čase že nekako šepajo, namesto da bi poskočila kot Kres; pa tudi tistim, ki poskušajo posnemati slovenskega narodnega junaka, kralja Matjaža in zdaj z njim mirno spe...

Ze obisk na seji me je presenetil. Vabilu se je odzvalo toliko rojakov, da smo morali tiščati vrata, da so lahko ostala zaprta (seja je namreč bila tajna). Je pa šlo vse kot pravi biznis, prav "kot po žnori". Najpreje smo ugotovili namen sestanka, predli potrebo za organizirano delo, izvolili odbor in takoj ustanovili novo društvo. Še preden so si Kresovec utegnili oddahniti v prvem odmoru, je nič hudega sluteča slovenska skupnost (Tonček bi rekel "srenja") Clevelanda in okolice obogatela za novo društvo. Ime mu je ZAROKA. Sestavljeno je iz bogaboječih, trdo garajočih in davke vestno plačujočih rojakov, ki jim je ameriško slovenstvo še vedno pri sreju zato, da bi se o-

hranili. Prepričan sem, da bo njihovo delo rodilo bogate sadove in razširilo slavo slovenskega imena po vsej Ameriki.

Predsednik društva je slavno poznani rojak Venceslav Meserko iz Kolinvuda. Zbrani so namreč bil mnenja, da njemu predsedstvo pripada že zato, ker je iz slovenske naselbine s slovenskim imenom. (Kolinrud je dobil ime po slovenski besedi kolina). Nekoč je tam bilo baje toliko rojakov, da so imeli vsak dan kolino, včasih celo kar v gozdu. Odtod Kolinrud. Toliko o zgodovini Clevelanda in okolice.) Zdaj pa nazaj k odboru. Da ne bi bilo zapostavljanja, smo vsakemu odborniku dali vlogo podpredsednika, ki lahko nadomešča predsednika vselej, kadar je predsednik odsoten in eden izmed podpredsednikov dosegljiv in voljan, da prevzame posle odsotnega predsednika.

Podpredsednik za zdravstvene in higijenske zadeve je splošno poznani zdravnik dr. Zdravko Padar, podpredsednica za potrošniške zadeve je ljubka in v Ameriki v zgojena gospodična Marjetica Stacunar, podpredsednik za poslovne zadeve pa odlični gospodarstvenik Miha Mešetar. Gornji so takoj sestavili pododboire in delovne skupine, ki bodo takoj preučili splošni položaj v Ameriki in na prihodnji seji predložili svoje zaključke in priporočila za bodočnost. Potem bo vsa stvar hitro v teku. Toliko za danes. Upam, da bom v kratkem lahko poročal o prvih uspehih tega nadvse koristnega in potrebnega društva. Ops, prebirajoč gornje sem opazil, da nisem razložil pomena kratice: ZAROKA je uradno ime društva, ki se, pravilno izpisano, imenuje Združeni Ameriški Rokjaki za Ohranitev Klobase v Ameriki. Pika.

KONGRES. Biti poslanec ali senator niso mačje solze. Dele zahteva dokaj spretnosti in še več gibčnosti. Nesmrtni junak trdnjave Alamo v Texasu Davy Crockett se je nekoč, ko je še bil kongresnik, predstavil kot pol konja in pol krokodila s primesjo bika (pravzaprav je rekel snapping turtle, pa to je težko prevesti in gornje bo vseeno prav izpadlo). Saj veste, konj gara, krokodil toči solze po nepotrebnem in bik — nihče se ne boče rad z bikom! Jasn je, da ni lahko biti taka velika zverina, pa je vseeno potrebno in koristno.

To se je lepo pokazalo pri debatah in glasovanju zakona o izdatkih za vzgojo. Čeprav je predsednik rekel "nix", je kongres vseeno izglasoval zakon in učitelj in vsi, ki imajo več ali manj opravka z vzgojo, so plesali od veselja. Pa je predsednik še enkrat rekel "nix" in zakon vetiral. Obržala je beseda predsednika Nixona in Kongres ni uspel, da bi ga preglasoval. Čudno se mi je zdelo, čemu tak nenaden preobrat v zadevi, ki je tako strašansko važna za vsa dežela. Pa sem jo mahnil v senat k senatorju ČZS, da poizvem bistvene razloge te čudne zadeve. Senatorja sicer ni bilo v uradu. A njegov upravni pomočnik, administrative asistent, mi je radevolje razložil: "Naš senator je zelo uvideven človek in stori vse, kar le more, za blagor domovine..." Umaknil je stola zabojev kalifornijskih pomaranč in me povabil, da sedem. "Zapomniti si morate, da mu je vzgoja najbolj pri sreju..." "Čemu pa je drugič glasoval proti zakonu?" sem vprašal kar naravnost. Asistent se je nekoliko počehal po redkih lasih in priznal: "Saj veste, inflacija. Ta zadeva žepa vseh, vzgojenih in ne vzgojenih. Težko bi mu bilo stopiti pred volivce in priznati, da podpira inflacijo, ko je sam predsednik Nixon izjavil jasno, kar se da, da je zakon inflacionaren..." Takrat sem razumel: ko ga bo domači učitelj zagra-

bil, češ da je proti šolstvu, mu bo hitro povedal, da je bil med prvimi, ki je glasoval za zakon. Istočasno bo domačim biznsmenom dokazal, da je proti inflaciji bolj kot ... itd. itd. Davy Crockett je bil res iskren človek. B.C.

Po stopinjah Gospodovih (Nadaljevanje)

Tako se jaz v Betlehemu nisem nič brigal, da bi se pridružil Amerikancem: Naj gredo svojo pot, kot imajo določeno v svojem načrtu, jaz pa po svojem. Tako sem nadaljeval z ogledovanjem tega svetega in znamenitega kraja. Stopim nekaj korakov v stran od kraja rojstva, kjer je kraj jaslic. Tu je nekako koritu podoben, v kamen vsekan žleb, ves okrašen z belim marmorjem. To so jasli, v katerih je na borno slamo položila božja Mati svoje nebeško Detete. Tu sem so prihiteli pastirji, ki so pasli svoje črede na betlehemske poljanah, ko so slišali angelovo oznanilo: Rodil se vam je danes v mestu Davidovem Zveličar. Ti pastirji so bili prvi ki so se poklonili Odršeniku sveta, Njemu, o katerem so ljudje vzdihovali: Vi oblaki ga rositate, ali zemlja naj ga da, ve Nebesa ga pošljite skor Zveličarja sveta. Tu sem položil ob slovesnosti Svete noči pri polnočnici Jeruzalemski patriarh malega Jezuščka.

Tam poleg kraja rojstva je oltar sv. treh kraljev, ki zaznamuje kraj, kjer so ti visoki predstavniki - Trije modri - ponožni poklekli pred nebeško Deteto in ga molili. Odprli so svoje zaklade in mu darovali zlata, kadila in mire: Lokavi kralj Herod je hotel v svoji hinavščini te svete moze preslepiti, da bi se po počastitvi božjega Deteta vrnil k njemu ter mu sporočili, češ da se mu bo šel tudi Herod pokloniti; pa so bili v spanju opomnjeni, naj se ne vračajo k Herodu. Tako so se po drugo poti vrnil v svojo domovino.

Votlina Jezusovega rojstva je podolgovata ter meri na širino okrog 3 metre, na dolžino pa 12 metrov. Najbolj znameniti kraj v votlini so: kraj rojstva, kraj jaslic in kraj, kjer so klečali sv. trije kralji.

Iz votline Jezusovega rojstva se pride še v druge podzemeljske prostore, kjer je kapela sv. Jožefa, kjer je po sporočilu sv. Jožef dobil povelje, da beži v Egipt, kajti kralj Herod je streljal Detetu za življenje. Potem je tam kapela nedolžnih otročičev, kjer počivajo zemeljski ostanke prvih malih mučnikov, ki so pod meči Herodovih mučencev prvi prelili kri za Jezusa. Pa pretresljiv prizor predčuje žilka, kako Herodovi rablji motijo malčke, ko matere vse obupane gledajo gnusni prizor: motitev svojih otrok. Ena od mater se srdito kakor levinja zakadi proti morilec svojega otroka, da za ceno svojega življenja reši otroka! Zastonj! Pred njenimi očmi morilec z mečem zabode otroka.

Druga slika pred očuje te malčke v nebeškem veselju, ko jim Jezušček deli mučeniške vence in jih tako odlikuje za mučeniško smrt, ki so jo pretrpeli, ko so jih neusmiljeno poklali rablji Heroda. S tem so ti nedolžni otroci postali prvi mučenci v Betlehemu rojenega Odršenika. Zato je zelo primereno, da počivajo zemeljski ostanke teh otrok v bližini kraja Jezusovega rojstva.

V Betlehemu je živel in umrl slavni cerkveni učenik sv. Hieronim (Jeronim), ki ima velike zasluge pri prevajanju Sv. pisma iz hebrejskega na latinski jezik ter uredeitev te znamenite knjige. Ze papež Damaz je leta 382 tega zelo učenega in svetega moža pooblastil, naj pregleda in izboljša latinski tekst Sv. pisma. (Dalej na 3. strani)

Miklova Zala

SPISAL DR. JAKOB SKET

Vedi torej, nečloveški poveljnik: Kar zahtevaš ti, ne morem in ne smem storiti. A tudi, ko bi smel in mogel, ne bi storil kaj tako nečloveškega nikdar.

Po tem se ravnaj! Stori z mano, kar hočeš. Moje življenje je v tvojih rokah."

Z zobmi je škripal turški poveljnik. Oči so mu žarele same togote in tresel se je od jeze nad Mirkovimi odločnimi besedami.

"Vrzite njega, predrzneža, in njegove tovariše, častniki moji, v najglobljo ječo! Stražite dobro to kačjo zalego! Jutri pa hočemo živo kožo rezati raz nje in enega za drugim peči na žarečem železu, dokler ne izpolnijo moje želje. Strašno, mučeniško smrt moramo pripraviti drznim kristjanskim psom."

Mirka in tovariše so odvedli v ječo. Tresoglav pa je odgnil platneni zastor in rekel poveljniku:

"Ne bi bil mislil, da se bo ta mladenič obnašal tako predrzno. Smrt vidi pred seboj, a nič ga ne gane."

"Razljutil me je ta pes s svojo predrznostjo. Zato pa hočem njega in njegove tovariše jutri dejati ob glavo. Naj spozna, kakšna ravna "nečloveški" sovražnik s kristjani.

Tvoji Almiri ne morem pomagati. Naj si izbere drugega moža za svoje plačilo! Le Zala edina more rešiti svojega ženina gotove smrti. Le za njo samo dam Mirka živega iz rok!"

Na Gradišču so med tem plesali Turki veseli in zadovoljni. Vsak si je ta dan sam poplačal svoj trud in tridnevno pomanjkanje. Naravno je tedaj, da so turški vojaki, preveseli svoje zmage, pozabili na strogo vojno službo. Kako pa tudi ne? Saj je bila kristjanska posadka na Gradišču premagana in vsi možiki kot ujetniki zaprti v kletih.

Kmalu se je približal večer, prišla je temna noč, in na Gradišču se je vlegel trudni sovražnik k počitku.

Nocoj je bila prva noč, ko so Turki mirovali brez strahu. Zatorej je tudi marsikateri stražnik zatisnil trudne oči, da si malo odpočije.

To vse je opazil junaški mladenič Davorin, katerega so bili Turki, jahaje v Rožno dolino, ujetli na preži. Zalnikov Vinko jim je bil srečno odnesel peto, a Davorina so odvedli ujetega s seboj v tabor pred Gradišče.

Nocojnjo priložnost se je odločil naš ujetnik porabiti, da reši sebe in ako mogoče, tudi svoje tovariše, zlasti Mirka.

Davorin se obleče tedaj skrivši v turško obleko. Opaše si sabljo in vzame orožje, kakoršno so nosili turški vojaki. Tak se pridruži nepoznan stražam. Tu poslušajo pogovore med stražniki, ki so govorili njemu razumljiv bosenski jezik, in tako izve vse, kar se je godilo v turškem taboru.

Groza je izpreletela mladeniču život, ko je čul, da hoče poveljnik drugi dan zjutraj pomoriti vse kristjanske glavne voditelje. Slišal je tudi govoriti o prijatelju Mirku in o njegovi lepi nevesti Zaliki.

Ko tedaj junaški mladenič spozna, kakšna nevarnost preti Mirku, če ne izroči Turkom svoje žene, se zavzame in sklene, še tisto noč naznaniti Mirkovo usodo nesrečni Zali in očetu Serajniku.

Stirinajsto poglavje.

Predno je detekla ura polnoči, je že klical Davorin iz prepada pod Rožčico očeta Serajnika. Ta ga je po glasu spoznal in mu dovolil, da se približa skalnati votlini.

Prestrašil se je sprva sivolasi mož turško oblečenega in oboževanega mladeniča. Ko pa vidi, da je zares tisti Davorin, ki so

o njem že vsi mislili, da je mrtev, se ga oklene okoli vratu ter ga poljublja od samega veselja.

"Bog te sprimi, Davorin!" ga nagovori starček radostnega srca. "Ti prideš gotovo iz turškega tabora, ker si po turško oblečen. Kaj nam boš povedal novega? Kako se godi kristjanom, kako gre Mirku? Govori, moj mladi prijatelj!"

Mladenič se je komaj iztrgal iz starčevih objemov in odgovoril ves pobit:

"Vse je izgubljeno, vse je proč. Gradišče je v turških rokah. Kje je Zalika, Mirkova nevesta in žena? Pokličite jo!"

Oče Serajnik ni mogel razumeti pomena teh strašnih besed. Hotel je govoriti in vprašati po svojem sinu, ali beseda mu je zastala v grlu. Omahnil je na tla. Davorin ga je ujel in položil v svoje naročje.

V skalnati votlini je začula Zalika znane glasove. Prišedši k izhodu, je spoznala Davorinovo glas. Težkega srca se je približala mestu, kjer sta bila mladenič in starček. A ko je zagledala Serajnika, omedlelega v Davorinovem naročju, se je zgrudila nanj, objela svojega tasta in se razjokala na njegovih prsih. Šlutila je nesrečo ter že čutila v svoji duši, kako strašno novico je prinesel nočni prišlec.

Kakor zblaznela, skoči Zala naenkrat po koncu, prime mladeniča za roko in ga vpraša s tresočim glasom:

"Je li Mirko mrtev? Ali še živi? Govori, človek! Usmili se nesrečne žene!"

"Umiri se, Zalika!" jo tolaži Davorin. "Tvoj Mirko, tvoj ženin in mož še živi, ali jutri mora umreti s tovariši vred."

Pri teh besedah zažari nesrečni ženi oko in nov up prešine njeno dušo. Krčevito prime očeta Serajnika za roke ter vzklikne radostno:

"Oče, moj Mirko še živi!"

Starček se vzdrami, pogleda z milim očesom svojo sneho in ponavlja s tihim glasom:

"Moj Mirko, tvoj Mirko še živi. Tisočkrat bodi večni Bog zahvaljen za to neskončno dobroto, ki si jo izkazal meni, ubogemu grešniku!"

In starček je sklenil roke in molil k Vsemogočnemu v zahvalo, da mu je rešil edinega sina.

Hrup in šum pred skalnato votlino je hitro privabil Mirkovo in Zalino mater in druge tovariše pod milo nebo. Tudi Almira se je približala, radovedno od strani poslušajoč, kaj pripoveduje znani ji mladenič Davorin.

Naznanilo Davorinovo je k(r) pretresalo Mirkovo ženo. Strah in obup se je boril v njenem srcu. V duhu je že videla pred seboj Mirka — mrtvega. Nesrečna Zala je bila vsa obupana in zbegana. A naposled se je ohrabrila in opogumila. Pamet se ji je vrnila zopet v glavo. Njeno srce se je pomirilo.

Ta strašna nezgoda Mirkova je storila Zaliko neobčutno za vsako drugo nesrečo. Ni več plakala, ni vzdihovala. Z mirnimi očmi je pogledala proseče proti nebu in vzela iz nedrij podoba Matere božje, katero je bil pobožni menih Kapistran podaril njenemu rajnkemu očetu. Nato je pokleknila na tla in molila goreče, v sklenjenih rokah sveto podobo držec. Iskrena molitev pa ji je vdahnila nov pogum in odločnost v srce. V njeni duši je bil sklep storjen.

Po molitvi je rekla tedaj Zala mirno in odločno:

(Dalje prihodnjic)

Večina severno od ravnika Od celotne suhe površine — kopnega — naše Zemlje leži severno od ravnika 85%.

Oj Triglav, moj dom — kako si krasan!

Triglav iz Vrat

Kakor so nam Slovencem govevec Hacquer.

Konec prejšnjega stoletja so se na njem šopirili nemški planinci in postavili ob njem dve koči, sedanjo Staničevo kočjo in Planiko. Da bi mu ohranil sloves slovenske gore, je dal župnik v Dovjem, Jakob Aljaž leta 1895 na svoje stdoške na vrhu postaviti Aljažev stolp, potem je odkupil svet na Kredarici (2515 metrov) in vzpodbudil Slovensko planinsko društvo, da je tam postavilo kočjo ter jo že leta 1896 odprlo.

Prvo leto je vanjo prišlo le 246 planincev. Od tedaj so jo dvakrat povečali, leta 1909 in 1947. Po prvi svetovni vojni se je začelo planinstvo širiti, danes pa poleti romajo na Triglav kar množice in se v Domu na Kredarici vpiše vsako leto okrog 6000 do 9000 obiskovalcev. Na Kredarici stalno prebivajo le z bohinjske strani. O svojih vzponih nanj so poročali pesnik Valentin Vodnik, veliki primorski alpinist Stanič in naravoslo-

bolj zdravo. Normalni telesni ritem ustreza namreč 24-urnemu ritmu dneva in noči. Izrazito nočni ljudje — tudi taki so — se ne dajo prisiliti, da bi šli zgodaj spat. Zvečne gre za duhovno ustvarjalne osebe, ki prav v tihih nočnih urah ustvarijo svoja najboljša dela. Obstoji pa nevarnost, da druge motnje in zahteve prikrajšajo jutranje spanje.

Poglaviti pogoji za dobro spanje so: Duševna sprostitost — ne beri razburljivih knjig in ne razmišljaljaj o neprijetnih dogodkih. Prazen želodec — zvečer nobenih obilnih, težkih jedi, ne čezmerne količine tekočine. Nič prave kave, pravega čaja ali nikotina pred spanjem. Umivanje telesa v mrzlo vodo in hladen zrak v sobi. Nobenih ozkih spalnih oblek ali posteljnega perila, ki bi lahko povzročilo zastoj toplote. Odprto okno v spalnici, skozi katero prihaja tudi pozimi dober zrak.

Higiena spanja. Spanje pred polnočjo je naj-

trajnejše. Za spanje potrebno število ur na mesec je za istega človeka vedno isto. Nasploh spi žena manj kakor mož. V starejših letih je potreba po spanju manjša. Če se navadimo, lahko prebijemo tudi s krajšim spanjem. To pa je ropanje zalog telesnih moči, posebno živčne snovi.

Varovanje pred svetlobo in trščem. Preutrujenost je spanju prav tako sovražna, kakor manjkanje naravne utrujenosti. Če nas delo preveč utruja, ga moramo porazdeliti umneje, da bodo motnje v spanju izginile. Kogar pa vsakdanje delo ne utrdi dovolj, naj poskrbi za primerno utrujenost s sprehodi, športom in telovadbo. Kdor po kosilu dolgo spi, naj se ne čudi, da zvečer ne more takoj zaspati.

PO STOPINJAH GOSPODOVIH

(Nadaljevanje s 2. strani)

Hieronim se je tega dela lotil z vso natančnostjo in učenostjo. Njegov tekst se je polagoma razširil po vsem Zahodu ter dobil ime Vulgata. To je splošno razširjeni prevod. Kraj, kjer je živel ta svetnik, je spremenjen v kapelo. Še zdaj kažejo tam kraj, kjer je počival ta svetnik. Njegove telesne ostanke pa so potem prepeljali v Rim, kjer počiva v cerkvi Marije Snežne.

Po ogledu votline Jezusovega rojstva sem šel v baziliko nad votlino. Je veličastna stavba, katero je dalja pozidati sv. Helena okrog l. 330 ter je še v prvotni obliki. Njo ni zadela tista usoda, kakor nekatera druga svetišča, bazilike in cerkve v Sveti deželi. Od Perzijcev je bila razdejana bazilika Božjega groba, v Nazaretu pa cerkev Marijinega oznanjenja in še druge cerkve. Bazilika Jezusovega rojstva pa ne. Ta je ušla porušenju na prav izreden način.

Dr. J. Aleksič, ki je tedaj hodil z menoj, mi razkazoval te znamenite, svete kraje, mi razlagal dogodke iz Sv. pisma in zgodovine, je pripovedoval, da je to baziliko rešila slika sv. Treh kraljev, na pročelju. Perzijci so v prvi polovici 7. stoletja porušili veliko svetišče po Sveti deželi, med njimi tudi baziliko Božjega groba v Jeruzalemu in Marijinega Oznanjenja v Nazaretu. Ko so prišli do bazilike Jezusovega rojstva v Betlehemu in na pročelju zagledali sliko sv. Treh kraljev, opravljenih v perzijsko nošo, so dejali: To so pa naši! Zato tega ne bomo rušili in so kratkoma odšli. Bazilika je ostala neporušena.

Pač zanimiv slučaj, ali pa prst božji: Naj svetišče, ki čuva znameniti, presrečni kraj, kamor je stopil Kralj miru, sam Sin božji, ostane neporušeno, naj človeška roka ne ruši svetišča, ki stoji na kraju, kjer so angeli zapeli prelepo himno miru: Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji. Kaj takega se ni zgodilo ne v Jeruzalemu in ne v Nazaretu, pač pa v Betlehemu, ki je bil svedok rojstva nebeskega Kralja.

Če pogledamo nazaj v zgodovino, vidimo, koliko znamenitih in svetih svetišč je bilo porušeni, bomo našli, da je med vse-

mi tako slavnimi svetišči ostala samo bazilika Jezusovega rojstva v Betlehemu. O Marijini hišici v Nazaretu se pripoveduje in piše, da so jo dvignile angelske roke in jo prenesle iz Nazareta na Trsat, od tam pa v Loreto, da jo tako otmo porušenja in o tem piše tudi zgodovina. Pisatelj F. S. Finžgar, ki je sam bil v Loretu, navaja v svojem popisu zgodovinska dejstva te Marijine hišice, katero sem si ogledal na potovanju po Italiji tudi jaz. Mnenja so deljena: eni dokazujejo to kot zgodovinsko dejstvo, drugi zanikajo. Pri baziliki Jezusovega rojstva je dejstvo: nobenega ugibanja in pripovedovanja o kakem čudežu, ki ga ni zanikati, kajti pri Bogu je vse mogoče. Tudi slučaj Nazareške hišice v Loretu.

Bazilika Jezusovega rojstva je krasna stavba. Mogočno stebrovje v štirih vrstah stoji, krasni prelepo, obsežno svetišče. To stebrovje, ki je vse iz časov sv. Helene, priča, da je imela ta svetnica, mati cesarja Konstantina, smisel za lepoto hiše božje in pečat tega njenega dela in zamisli je bazilika Jezusovega rojstva v Betlehemu. Prečna ladja bazilike je bila prizidana v 6. stoletju. Pozneje je bila znatno še prenovljena, v glavnem pa je ostala v prvotni obliki, kot jo je dala pozidati sv. Helena. Zato čitatelj, če te kdaj nanese pot v Betlehem, le oglej si jo, pri spominu na sv. Heleno, posebej pa na odkol Božje previdnosti, ki je poskrbela, da je to prelepo svetišče ostalo neporušeno kot dokaz, da je Vsemogočni sam čuval baziliko, ki čuva kraj rojstva Sina božjega.

(Dalje sledi)

Kina priznala Sihanuka

Vlada Kitajske ljudske republike je včeraj prekinila odnose z vlado v Phnom Penhu in priznala vlado Sihanuka.

HONG KONG. — Princ Norodom Sihanuk, ki je bil 18. marca odstavljen kot poglavar Kambože, pa se dogovoril s Hanoi, Pathet Lao in rdečimi v Južnem Vietnamu za skupni boj proti vladi Lon Nola v Phnom Penhu, je včeraj objavil sestavo svoje vlade, ki jo je Kitajska že dve uri nato priznala za uradno vlado Kambože. Sihanuk je sprejel v svojo vlado Kambožance, ki so z njim vred zunaj svoje domovine.

Princ je napovedal že ob koncu sestanka z vodniki Severnega Vietnama, Pathet Lao in Osvobodilne fronte Južnega Vietnama, da bo s podporo teh svojih zaveznikov pregnal vlado Lon Nola in "osvobodil" Kambožo. Izjavil je, da se bo v kratkem vrnil v svojo domovino in se postavil na čelo "narodno-osvobodilne vojske" za boj proti "amerškemu imperializmu in

njegovim pomočnikom". Za enkrat je Sihanuk še na Kitajskem, kjer se je 1. maja pokazal v Peipingu ob desnici Mao-Tsetunga množicam, ki so bile zbrane sredi mesta ali pa korakale v slavnostnem sprevodu. Odkar so ameriške in južnovietnamske čete nastopile proti rdečim oporiščem v Kamboži, nemara razvajenega Sihanuka ne veseli preveč, da bi se podajal tja.

Zupne cerkve pod zemljo — problem pariških katolikov

PARIZ, Fr. — Pariška nadškofija ima svoje težave: na robu škofijske meje manjka župnij, ker ni tam prostora za župne cerkve. Svet bi se sicer dobil, pa je postal predrag. Zato so prišli na originalno idejo: Sredi Pariza so cerkve brez umetniške vrednosti, pa prevelike, ker se ljudje selijo na rob mesta ali kar naravnost v okolico, kjer zato manjka cerkvenih stavb.

Ali ne bi kazalo prodati cerkve sredi mesta z vsemi poslopji, denar pa porabiti za nove podzemne cerkve, ki bi zadoštvale za dušno pastirstvo? Ker je svet sila drag, bi ostalo dosti denarja za financiranje novih cerkvenih poslopjij zunaj mestnega središča. Ideja ima svoje zagovornike, pa tudi nasprotnike; kj se največ sklicujejo na tradicijo. Temu nasproti je treba pomisliti, da imajo na primer v Lurdu podzemno katedralo, kamor gre lahko 25.000 romarjev. Nadškofijska uprava skuša sedaj napraviti prvi poskus, postopa pa počasi in previdno, da ne razjezi razburjenih vernikov, posebno starejšega rodu.

Psi prepovedani v parkih Chicaga

CHICAGO, Ill. — Uprava mestnih parkov je prepovedala vse pasje obiske v mestnih parkih v Chicagu. Prepoved je sprožila val protestov, ki se pa ni unesel, ampak narašča. Da protesti ne zamrjejo, je v glavnem zasluga lastnic, ne lastnikov psov.

Upravi mestnih parkov je protestiranje neljubo, ne ve pa še, kam se nagiba večina občinstva, ki obiskuje parke. Spor ne bo torej hitro poravnán.

MALI OGLASI

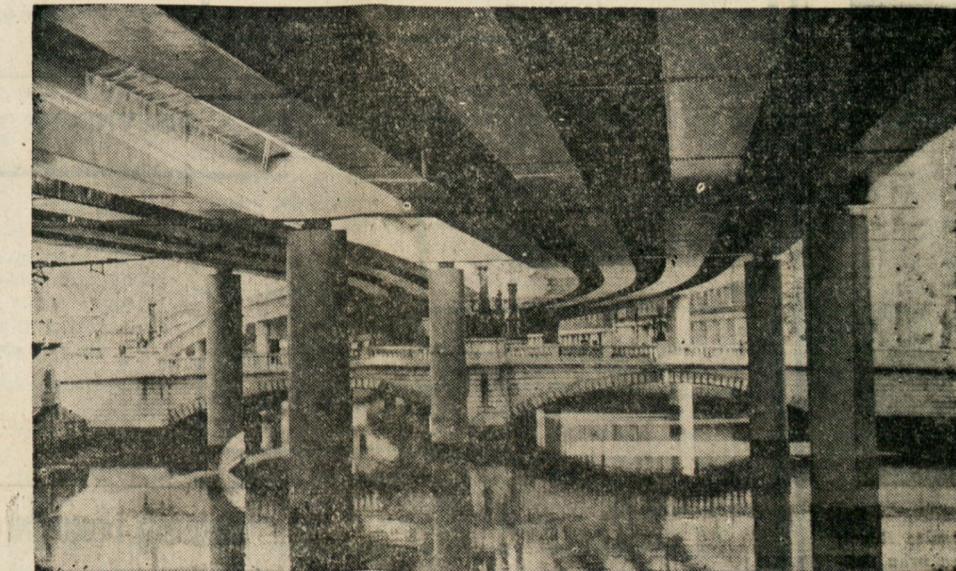
Naprodaj
Od enega do osem akrov zemlje, posamezno ali skupaj, na Route 307, Madison, O. Tri poslopja, pripravno za stanovanje. Kličite HE 2-2041. (89)

Iščeta stanovanje
Mirni upokojeni par išče stanovanje v bližini E. 185 St., in Neff Rd., kjer se lahko hodi peš v katoliško cerkev na Neff Rd. Kličite 486-1830. (89)

Mucke zastoj
Oddamo brezplačno pet po 7 tednov starih muck, 3 sivo-bele, 2 črni. Kdor bi jih rad imel, naj kličite 731-5884. (6,8 maj)

Lastnik prodaja
Sest-sobno zidano ranč hišo z dvojno garažo, v okolici Eddy in Bishop Rd., tudi šest-sobno zidano hišo v okolici E. 185 St. Brez agentov. Kličite 943-2583, od 5. pop. do 8. zvečer. (May 1,6,8)

Naprodaj POSLOPJE IN DELIKATESNA TRGOVINA
Zivila in pijače, C1-C2 licenca za pivo in vino, nadstropno zidano poslopje, stanovanje ima 2 spalnici. Dobra okolica v Eulclidu blizu prometne veleceste. Kličite H. Taylor-ja ali M. Filiar-ja. A. M. PENA REALTY 29025 Lake Shore Blvd. tel. 943-3800 (4,6,8 maj)

STARO JE OSTALO — Nova avtocesta teče preko znanega Nihonbashi mostu v glavnem mestu Japonske Tokiu. Ta most je središče Japonske, od njega so izmerjene vse ceste in vsa pota po vsej deželi Vzhajajočega sonca. Most je bil zgrajen leta 1603 in je ovekovečen na slikah znanega slikarja Hiroshige.

Martin Kačur

ZIVLJENJEPIS IDEALISTA

Spisal Ivan Cankar

"Saj lahko čakamo!" Kaj pa nam je hudega? Tudi v Blatnem dolu se da živeti... za silo!"

Kri mu je zaplala v licih; sram ga je bilo, da se je ponizal pred ženo in da ni govoril, kakor je čutil. In čutil je globoko v srcu, z vso grenko silo: "Ne da se živeti! Prej bi se dalo živeti v ječi in pregnanstvu! Stran od tod, pa če brez kruha in brez službe. Bog bo dal! Stran iz teme, tja, kjer je sonce!"

"Bi se dalo živeti, bi!" je vzkliknila žena. "Bi se dalo živeti, ko bi ti bil tak, kakor so drugi! Kaj si upam še na cesto, ko me gledajo postrani, kakor ženo tatu in razbojnika? So rekli prav, da se bom še kesala! Kaj pa delaš združbo med ljudmi? Zakaj pa se bratiš s hlapci in gostači in jih kličeš skupaj, da se tam pomenkujete, kakor tatinska družba, ki se dneva boji? — Sram ga bodi! — je rekla Kolarika in Lovračev je dejal, da se ob nedeljah nikar ne prikaži v krčmi! — Kakor gospa bi lahko hodila v cerkev, tako pa hodim kakor gobavka!"

Govorila je zmerom hitreje in glasneje, otrok je strmel nanjo iz zibke in je zakričal.

Kačur je stopil k ženi in jo je prijel trdno za roko.

"Tončka! Poslušaj! Ne govori tako! — Sami so ti povedali, kako me sovražijo, kako se me ogibljejo, kako pljujejo name naskrivoma in očitno — in zdaj mi še ti očitajš, ki te imam rad in ki me poznaš! Veš, zakaj so jezni name? Ker jim hočem dobro, ker bi rad, da bi bolje živeli, kakor so živeli doslej in da bi bili bolj ljudem podobni! Zdaj so še jezni name, zasramujejo me, kakor tatu in mi žugajo, kakor požigavcu; ampak

kmalu bo drugače, kmalu pride čas, ko mi bodo hvaležni in me bodo imeli radi! — Dokler se to ne zgodi, Tončka, imej me rada vsaj ti! Vsaj ti ne misli slabega o meni! Če me sovraži in obrekuje človek, ki ga komaj poznam, mi ni posebno hudo pri srcu; izognem se mu, ker nisem priklenjen nanj. Midva pa sva priklenjena drugo na drugega, za zmerom, in obupati bi moral od bolečine in groze, če bi me še ti sovražila, če bi bil tvoj obraz zmerom tako objokan, če bi ne bilo več prijazne besede iz tvojih ust! Če sva priklenjena drugi na drugega, se me okleni!"

Lica so mu gorela; njen pogled je ostal hladan in miren.

"To so le besede! Seveda te imam rada, saj si moj mož! Ampak — počemu se brigaš za druge ljudi? Kaj imaš opraviti s tistimi hlapci? Kaj so te klicali? — Ze vem! So mi že povedali! Ker združbo delaš med ljudmi, zato ne prideš v boljši kraj! In tudi v Blatni dol so te zato poslali! Pa mi tega nisi povedal prej, pred poroko! Molčal si o teh stvarih!"

Kačurju je kipel v srcu, da bi skočil k njej in jo udaril s pestjo v obraz. Tresel se je, oči so mu bile motne in zloba se je prikazala v njih.

"Molči!" je zakričal.

Ozrla se je nanj.

"Molči!" je ponovil tiše, izza stisnjenih zob.

"Ze spet plešeta!" se je zasmejal nekdo pod oknom.

Kačur je stopil v drugo izbo, zaloputnil je duri in se ni prikazal do jutra. Dolgo v noč je poslušal ihtenje žene in škripanje zibke v tečajih. Truden je položil roke na mizo, naslonil glavo na roke in zadremal. Še pol bdeč, že pol v sanjah je mislil na kovača, ki je bil obležal ob cesti s preklano glavo... Ni ležal; stal je sredi ceste, visok, v svetli gloriji; bled in resen je bil njegov obraz, od čela pa mu je kapala kri, v tankem curku, čez oko. Kačur je šel proti njemu in zmerom bolj resen, teman in osoren je bil obraz kovačev. In takrat je ugledal Kačur, da kovač ni bil sam; kakor sence so stali za njim, drugi poleg drugega, v dolgi, dolgi vrsti; vsi so bili bledi in vsem je tekla kri po čelu, čez oko. "Kam?" je prašal

kovač. "K tebi!" je odgovoril Kačur. "K tebi in k tvojim!" — "Ne k meni! Tam je tvoja vrsta!" — Kačur se je ozrl in ugledal ob cesti čudno, zelo smešno procesijo. Spredej sta šla njegov tast, pijan in razcapan, in Ferjan s cilindrom na glavi; držala sta se pod pazduho in sta se opotekala. In za njima v dolgi, zibajoči se vrsti, druga za drugo predpustno našemljene sence, dolgi, upali, sirovi obrazi. Kačur je zakričal od groze — sam je šel med njimi, pogledal je sam sebi v zakrvavele, tope oči...

"Nerodno sem spal; otdot pušče sanje!"

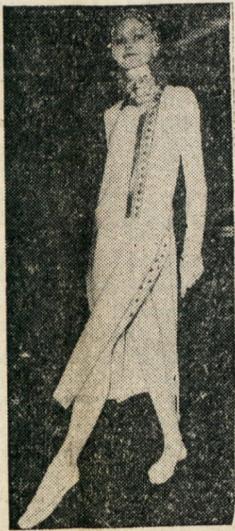
Legel je na posteljo, toda glava ga je bolela in zaspati ni mogel dolgo... In ko je zaspal, je ugledal nenadoma deželnega šolskega nadzornika, ki ga ni videl prej nikoli. Velik in postaven gospod je bil, brado pa je imel tako dolgo, da mu je segala do pasu. V čudni obleki je prišel Kačur predenj. Zdelo se mu je namreč potrebno, da je sezul v veži čevlje, zavihal hlače preko kolena ter drsal trdoma in počasi po golih kolenih po stopnicah in križem po dolgih mostovžih. Tako je stal pred nadzornikom v novi črni suknji, s cilindrom v roki, bos, s privihanimi hlačami in ranjenimi koleni. Nadzornik se je ozrl nanj in je pomignil narahlo z belo roko; Kačur je pokleknil in je čakal. Vdruživ je iztegnil nadzornik roko in mu je ponudil dekret, ki je bil zelo bel in zelo velik. Približal se je na kolenih, poljubil je nadzorniku roko in je vzel dekret. Tam pa je bilo zapisano, da je imenovan Martin Kačur za učitelja zapoljskega, pod edinim pogojem, da vsak dan po kosilu in po večerji trebi zobe nadučitelju, župniku, županu in vsem ostalim članom krajnega šolskega sveta...

Jezen se je zbudil Kačur in je pogledal skozi okno; jutro se je

svetilo za hribi. — Žena mu je prinesla kavo. "Kar sam pojdi v cerkev! Ni treba, da bi hodil z mano!" Kačur se je ozrl nanjo in je molčal. "Zatajila bi me za židano ruto!" se je zasmejal. "In še večeraj sem mislil, da bi mi bila tolažnica in... angel varuh!" Zasmel se je še glasneje, šel je skozi drugo izbo, pobožal je otroka po licih in se je napotil v cerkev.

Ko je srečaval na cesti ljudi in ko je stal med durmi zakristije ter se oziral po cerkvi, je čutil na svojem obrazu temne, zaničljive poglede: "Takle bi združbo sejal med ljudi! Takle golobradec! Takle bi nas učil in mojstroval! Lakot, ki je naš kruh!"

Kačur ni povsilel oči, toda v

NOVA STVARITEV — Holandski umetnostni študent Peter Poyck, je dobil nagrado za obleko, svojo zadnjo modno stvaritev, ki jo kaže dama na gornji sliki.

lica ga je skelelo in čutil je, kako so se mu tresle noge, bolj od srda nego od bojazni. Po maši mu je pomignil župnik z glavo ter je stopal hitro pred njim v farovž. "On mi pač ne bo ničesar očital... on, ki je učil nekoč prepavati!" je mislil Kačur spotoma. Ko je videl pred sabo tega težkega, neokretnega, kmetskega človeka v ogoljeni suknji in se je spomnil, kako ga je videl nekoč, ko je prekidaval gnoj, golorok, v visoko zavihanih hlačah in noge zavite v žakljevine, se mu je zdelo bolj smešno nego poniževalno, da stopa za njim kakor ministrant in da bo slišal morda iz njegovih ust modre, visokostne in karajoče besede. "No, saj mi je pridigal celo župan... ta kanalja!" se je nasmehnul.

Župnik je slekel suknjo in se je okrenil h Kačurju.

"Veste kaj, učitelj, tega pa nočem!"

Kačur ga je pogledal z vprašujočimi, začudenimi očmi. "Nočem tega!" je govoril župnik glasneje. "Dokler bom jaz živ — ne! Potem počnite, kar Vaš je volja! Saj ste oženjeni, saj imate otroka, ali ne? Kaj še nimate zadosti?"

Stoje je srebalo kavo, ki jo je bila postavila na mizo debela dekla in je gledal iznad roke z osornim, srditim pogledom na

STARŠI!

● Naročite svojim poročenim otrokom Ameriško Domovino, vključite jih v našo skupnost! Slovenski dnevnik, stalni obiskovalec, bo glasnik njihove narodnosti. Četudi bo morda ležal neprebran v kakem kotu njihovega doma, jih bo vseeno tiho in nevsiljivo spominjal na slovenstvo.

Kačurja. "Da se pomeniva dobobrega! — Kakšen vrag pa Vas je silil, da ste se začeli riti med ljudi, ki ne sodite mednje? Pustite jih na miru! Ti ljudje so moji, zastopite dobro, Blatni dol je moj!..."

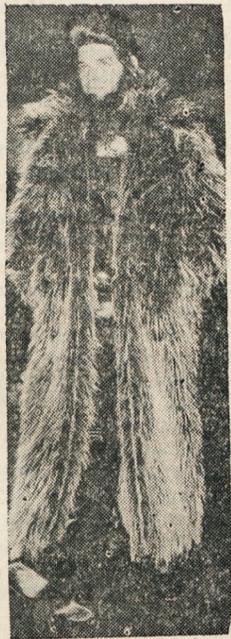
"Ne maram Vam ga jemati!"

"Tiho! Potrpite!" Župnik se je bil razgrel, oči so se mu svetile izpod sivih obrvi, žile so se mu bile nabrekle na čelu. Pil je kavo in se je obrnil v stran.

Ko se je okrenil h Kačurju, je bil njegov obraz mirnejši in govoril je tiše.

"Sedite! Laže se bova pomenila! — Regel sem, da je Blatni dol moj; pa to je samo pol resnice: tudi jaz sem njegov! — Pokmetil sem se, poživilin napol, zato da bi živel tako, kakor je mogoče živeti v tem zraku, med temi ljudmi. Zgodilo se je polagoma; napol se m stopil mednje prisiljen, napol radovoljen, ampak stopil sem tako korenito, da bi ne mogel več nazaj. Nikoli več! In da bi se bil takrat upiral — kaj bi koristilo? Ne stal bi na polju, temveč trohnel bi v zemlji že zdavnaj in ne bilo bi po meni lepega spomina, kakor bo, kadar umrjem nekoč! — Taka je zdaj stvar! Oni v meni, jaz v njih! Jaz njim mašo, oni meni bero! Ozmerjam jih, kakor me je volja, samo da jim pustim šege in zabitost! Enak sem jim po življenju in nehanju; kakor oni vsi se ne brigam za svet in ga ne maram, pri starem ostanem in kar je tuje, sovražim: zato me imajo, radi in

bodo jokali po meni!
(Dalje prihodnjič)
Polovica jih išče olje
WASHINGTON, D.C. — Nekako polovico vseh geologov, ki se ukvarjajo z raziskavo rudnih ležišč, išče v ZDA petrolej.

IZ KONJSKE DLAKE — Modni krojilec Pierre Cardin v Parizu je izdelal moški plašč iz konjske dlake, ki sega skoraj do tal. Nosili naj bi ga moški z bradami in košatimi lasmi, kot je ta na gornji sliki.

Na MATERINSKI DAN

najlepše počastimo naše matere

S GVETLICAMI

Say it WITH FLOWERS on MOTHER'S DAY

JAMES A. SLAPNIK JR. - FLORIST

6620 St. Clair Ave.

Tel.: HE 1-8824

RAZPIS SLUŽBE

Poštena, marljiva zakonska dvojica, ki želi stalno delo z dobrimi pogoji, dobi SLUŽBO OSKRBNIKA Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Dobi prosto stanovanje, plačano kurjavo in razsvetljavo, hospitalizacijo in dobro plačo.

Delovni pogoji po dogovoru. Vse prijave bodo zaupno sprejete in morajo biti čimprej poslane na Direktorij.

Naslovite na

JOSEPH OKORN

1096 E. 68 St.

Cleveland, Ohio 44103

NAROČITE SVOJIM DRAGIM MAMICAM

AMERIŠKO DOMOVINO

KOT DARILO ZA

Materinski dan

Naročite telefonično: 431-0628

Naročite pisмено:

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103

Prosim, da pošiljate Ameriško Domovino kot moje darilo za Materinski dan na sledeči naslov:

.....

Za to darilo pošiljam znesek \$.....

Moje ime in naslov:

NAROČITE SI

DNEVNIK

AMERIŠKO DOMOVINO

NAJVEČJI

SLOVENSKI

DNEVNIK

NAROČAJTE

TISKOVINE PRI

AMERISKI DOMOVINI

CHICAGO, ILL.

BUSINESS OPPORTUNITY

DRY CLEANERS

Well est. 30 years same owner. Evanston. Near "L" stop. Best offer. Call Owner GR 5-3565 (89)

GROCERY — By retiring owner. 20 yrs. Well est. Near schools and church. Vic. So. Side. Living quarters on premises. \$26,500. LI 8-9859 (89)

REAL ESTATE FOR SALE

NEW CONDO. - BY OWNER Forest Park. Owner moving to California. 3 bdrm. 2 baths, air cond., 2 car pkg. \$41,750. 366-2166 (89)

DES PLAINES - BY OWNER 3 bdrm. brick ranch with many extras. Garage, beautiful garden. Near everything. Call eves. 3-7 p.m. 824-1307. Open house Sunday afternoon. (89)

SCHAUMBURG — BY OWNER 9 rm. de luxe bi-level on beau. ½ acre lot. 16x24' pool. 3 car gar. W. W. cptg. Sauna bath. Cyclone fence. 2 baths. Cent. air cond. Lots of extras. \$45,000. 529-3438 (89)

ANTIOCH — 5 rm. home on channeled lakes, 2 bdrm., 1½ ba., 2 car gar. w. to w. cptg., very mod. kit, orchard, double lots, home 3 yrs. old. On Lake. Call for directions. 395-1505. By Owner. Will contract if need. (89)

CARPENTERSVILLE — By owner. 3 bdrm. 2 c. att. gar. \$21,500. Call aft. 5 p.m. 428-4006 and wkends anytime. (89)

NA VRHU SVETA — Ruski baletni plesalec Rudolf Nureyev sedi na vrhu velikega globusa in premišlja o usodi modernega baleta "Vrvi časa".